

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ТУРИСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

***МЕРЧАНСЬКИЙ В.В., К.Е.Н., ДОЦЕНТ,
ДЕРЖАВНИЙ БІОТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ***

Загострення конкурентної боротьби в галузі туризму та поширення коронавірусної інфекції COVID-19 потребує пильної уваги з боку держави у вигляді формування дієвого механізму державного регулювання туризму. Наукова спільнота зазначає, що роль туризму у розвитку світової економіки має велике значення, а з подоланням негативного впливу коронавірусної інфекції COVID-19 у майбутньому буде лише зростати.

Туристична галузь в Україні відіграє істотну роль у соціально-економічному розвитку територій та стимулює збереження наявних у регіоні туристичних ресурсів [1]. А.О. Обозна відмічає, що розвиток туризму в Україні тісно взаємопов'язаний з такими секторами національної економіки, як транспортна галузь, сфера роздрібною торгівлі, послуги зв'язку, будівництво, аграрний сектор, виробництво товарів широкого вжитку, і, як наслідок, є одним з найперспективніших стратегічних напрямів структурної перебудови національної економіки, що підтримує історико-культурні традиції, стимулює розвиток народних промислів, підтримку та відродження рецептів гастрономії, вимагає збереження навколишнього середовища та створення сприятливих соціально-економічних умов для свого оптимального функціонування [2]. Н.О. Дудченко та О.О. Любіцева зазначають, що сьогодні Україну можна віднести до країн із середнім рівнем розвитку туризму, який в достатній мірі не використовує сприятливі передумови для належного розвитку в'їзного туризму. Також вони наголошують на необхідності посилення ролі держави, яка зможе забезпечити матеріальну підтримку розвитку туризму; формування ефективної моделі співпраці приватно державного партнерства, дотримуватися виконання «Стратегії розвитку туризму та курортів на період до 2026 року» [3].

На сьогодні є очевидним, що стан розвитку туристичної галузі України не відповідає світовим тенденціям. Науковці та фахівці галузі туризму наголошують на тому, що в галузі існує багато проблем які потребують нагального вирішення та втручання держави. Насамперед до них можна віднести [4, 5, 6]:

- відсутність єдиної дієвої цільової програми розвитку туризму;
- застаріла нормативно-правова база;
- недостатність транспорту та послуг;

- необхідність вдосконалення системи управління персоналу в галузі, підвищення професіоналізму;
- низький рівень розвитку інформаційної інфраструктури галузі;
- низька інвестиційна привабливість галузі;
- складна економіко-політична ситуація в країні.

Роль державного регулювання туристичної діяльності насамперед полягає у створенні дієвого механізму для подолання негативних тенденцій у галузі, сприяння розвитку підприємництва та підтримки конкурентного середовища на ринку туристичних послуг, зміцненні туристичного іміджу України, запровадження європейського досвіду управління в галузі, зробити її інвестиційно привабливою галуззю економіки та фактором культурного розвитку країни [5, 7]. Для цього насамперед необхідно зробити відповідні зміни з удосконалення нормативно-правової бази, яка повинна враховувати реалії вітчизняного туризму та світову практику розвитку і функціонування туристичної галузі.

Література.

1. Радченко О.П., Горбаченко С.А. Стратегія розвитку туристичної галузі України в умовах невизначеності. *Економіка та суспільство*. 2021. № 24. URL: <http://www.economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/204/196>
2. Обозна А.О. Аналіз стану розвитку вітчизняної туристичної галузі у відповідності з міжнародними рекомендаціями статистичних показників. *Ефективна економіка*. 2019. № 6. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=7153>
3. Дудченко Н.О., Любіцева О.О. Аналіз динаміки глобального індексу конкурентоспроможності сфери туризму в Україні. *Збірник наукових праць ЛОГОС*. 2020. С. 36-38. URL: <https://ojs.ukrlogos.in.ua/index.php/logos/article/view/7047/7023>
4. Алієв В.В. Специфічні особливості розвитку туризму в Україні. *Соціально-географічні процеси в східно-центральної Європі: проблеми, тенденції, напрями: матеріали Міжнар. наук. географічної конф.*, 26-27 березня 2020 р., м. Берегове, 2020. Збірник наукових робіт Т. 2. С. 409-414.
5. Язіна В.А. Державне регулювання галузі туризму: сутність і шляхи вдосконалення. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2016. Вип. 9. С. 526-529.
6. Шелеметьєва Т.В. Особливості та проблеми державного регулювання розвитку туризму в Україні. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2018. Вип. 21. С. 221-225. URL: <http://global-national.in.ua/issue-21-2018>
7. Опанасюк Н.А. Охріменко А.Г. Державне регулювання туризму в Україні: правові форми, засоби та моделі. *Перспективи розвитку туризму в Україні та світі: управління, технології, моделі: колективна монографія*. Луцьк, 2018. С. 17-37.